

BIRKIR

»Det är små marginaler ibland«

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Inför sista matchen innan EM-uppehållet träffar vi en av Bajens två mästerskapsspelare. En som flög flygplan innan han tog körkort, spelade i band på krogar i Reykjavik med öl som betalning och säger att han inte är bra på intervjuer.

★ **Januari 2016.** Dags för årets första träningspass för Hammarby på Årsta IP. Det är svinkallt. Termometern visar någonstans omkring -10 grader. Lagets senaste nyförvärv från Brasilien, Alex, som dittills hade upplevt +12 som det kyligaste klimatet i sitt liv, sitter i omklädningsrummet och undrar hur man ska kunna träna när det är så olidligt kallt. Tränaren kan väl inte begära att spelarna ska ha fotbollsskor på sig under rådande förhållanden? Då går Birkir Már Sævarsson förbi honom ut till den väntande snöplogade konstgrasmattan, i kortbyxor.

Ärligt talat, Birkir, att ha kortbyxor i -10 grader måste väl ändå var en tungur knivurmarkering? Ett sätt att presentera sig för årets trupp?

(Skratt) – Ja, det kan du ju tro om du vill. Nej, jag tycker helt ärligt att det inte spelar någon roll. När man väl är igång med passet tänker man inte på om det är kallt eller inte. Det är ju alltid skönt att ha så lite störande kläder på sig som möjligt när man spelar.

Nu är det mitten av maj och vi har bestämt möte vid sjön Trekanten i Liljeholmen. Birkir har på förhand varnat mig att han är otacksam och tråkig att intervjua. Att han brukar smyga undan

längs väggarna när det vankas journalister nere på Årsta. Han har bett Hammarbys webbmaster Love Gustafsson att inte intervjua honom om han inte gjort ett par tre mål i den senaste matchen.

Men när han dyker upp i en Guns'n'Roses t-shirt är det inte svårt att få i gång snacket. Det blir tio minuters hårdrocksprat till att börja med. Birkir berättar med stor ödmjukhet att han fick se Motörhead på Hovet ett par veckor innan frontmannen Lemmy Kilmister gick bort. Till slut kommer vi i alla fall igång med de frågor jag har med mig.

Du ska spela EM snart. Hade du ens drömt om att det skulle hända innan det blev verklighet?

– Nej, inte före det att Lars Lagerbäck sa att vi kunde det. Att han med all den erfarenheten och med alla mästerskap i ryggen sade att vi var kapabla till det. Är det någon som vet så är det han. Det hände något med hela truppen den dagen han tillträdde. Han kom in med en struktur som är perfekt för Island. Alla spelare vet sin uppgift på planen.

Känns det som att du har en startplats i er första match mot Portugal 14 juni?

– Svårt att säga. Jag har ju spelat ganska mycket i landslaget men man vet aldrig. Det står mellan mig och AIK:s Haukur Hauksson som högerback skulle jag tro.

Alltså, det här med isländska fotbollslirare. Det finns ungefär lika många invånare på Island som det finns registrerade spelare över 15 år i Sverige. Hur lyckas ni få fram så många elitspelare?

»Det har inte studsat med oss riktigt men det är bara att nöta på«

– Jag har fått den där frågan säkert hundra gånger. Jag har inget bra svar men jag vet att islänningar generellt gillar att kämpa till sista droppen. Bra lagspelare. Vi gnäller inte så mycket. Vi bara kör liksom. Sedan kanske drivkraften blir större i och med att du måste utomlands för att bli proffs. Det finns ingen professionell fotboll på Island.

Vem tycker du är den bästa islänningen i Allsvenskan?

– Det beror på hur man ser det. Jag tycker Ömmi och Arnor är grymma, likaså Traustason i Norrköping men den som betyder mest för sitt lag och påverkar hela deras spel tycker jag är Rúnar Már Sigurjónsson i GIF Sundsvall. De är ett helt annat lag utan honom på plan. En mycket bra och viktig spelare.

Hur länge blir du borta med landslaget?

– Våldigt länge hoppas jag. Det beror såklart på hur långt vi tar oss i turneringen. Vi samlas dagen efter matchen mot Gefle och håller ihop tills vi åker ur.

EM är också ett utmärkt skyltfönster för större ligor, har du tänkt något kring det?

– Nej, en gammal ytterback på 30 + tror jag inte är så het ute i Europa. (Skratt)

Apropå gammal, har du några planer på vad du ska göra efter karriären?

– Jag vet inte riktigt. När jag var 16 år gick jag en utbildning för att bli pilot. Jag har 45 flygtimmar bakom mig i en Cessna. När jag skulle plugga vidare för att få flyga större plan med passagerare så kuggade jag. Jag gjorde flera försök men var inte tillräckligt disciplinerad tyvärr. Jag kanske tar upp det igen. Rätt häftigt ändå att jag hade tillstånd att flyga flygplan två år innan jag tog vanligt körkort.

– Sedan ska jag lära mig spela gitarr någon gång också. Även om det mer är en hobbygrej. Jag spelade i ett band i min ungdom men då spelade jag bas. Kunde egentligen inte spela utan gjorde bara som gitarristen sade åt mig. Endast lätta låtar. Nirvana och Weezer bland annat. Vi uppträdde på krogar i Reykjavik och fick betalt i öl. (Skratt)

Stenhårt! De där kortbrallorna i -10 känns mer och mer naturliga.

Nu snackar vi lite Bajen. Med tanke på det enorma intresset kring laget, får du vara ifred på stan?

– Jag bor i Tyresö och hänger mest där med familjen. Jag åker aldrig längre till stan än till Södermalm om jag ska dit. Där är ju alla bajare och nickar mest åt mig när man går förbi. Vissa hälsar och önskar lycka till och så. Någon kanske vill ta en bild. Det är verkligen inte plågsamt på något sätt. Bara trevligt.

Hur ser en typisk matchdag ut för dig?

– Oj, med tre barn i huset kan den se ut hur som helst. Men är det en typisk vardagsmatch börjar jag med att lämna ungarna på dagis. Ibland går jag hem och sover en stund sedan. Men om jag har något att göra behöver jag inte det. Till lunch tar jag en matlåda från Yvonne på Årsta IP som jag fått med mig hem föregående dag. Jag gör inget speciellt egentligen. Bara försöker få tiden att gå. Är det en helgdag leker jag med barnen såklart. Jag vet att många spelare har speciella rutiner, med kost och vila och så, men jag är inte en av dem.

Här fastnar vi lite på Årsta IP i samtalet. Han gillar verkligen den familjära miljön där och att det kommer fans på träningarna. Jag frågar om han har koll på att Yvannes man, Matte Werner som bland annat hjälper materialare Anders Bitén på anläggningen, är en av de riktiga spelarlegendärerna i Bajen genom tiderna. Birkir svarar att visst vet han att Matte lirat i Hammarby och var en riktig hårding men undrar på vilken position han spelade. Jag förklarar att han var back men sedan blev placerad i anfall och vann den allsvenska skytteligan 1979. Birkir som spelade lite forward på Island under tonåren ser imponerad ut och tycker att det låter som en bra plan för honom med. Och spricker upp i ett av många skratt under intervjun.

Birkir Már Sævarsson

Född: 11 november 1984

Bor: Krusboda, Tyresö

Längd: 188 cm

Vikt: 75 kg

Moderklubb: Valur

Kontraktslängd: 2017

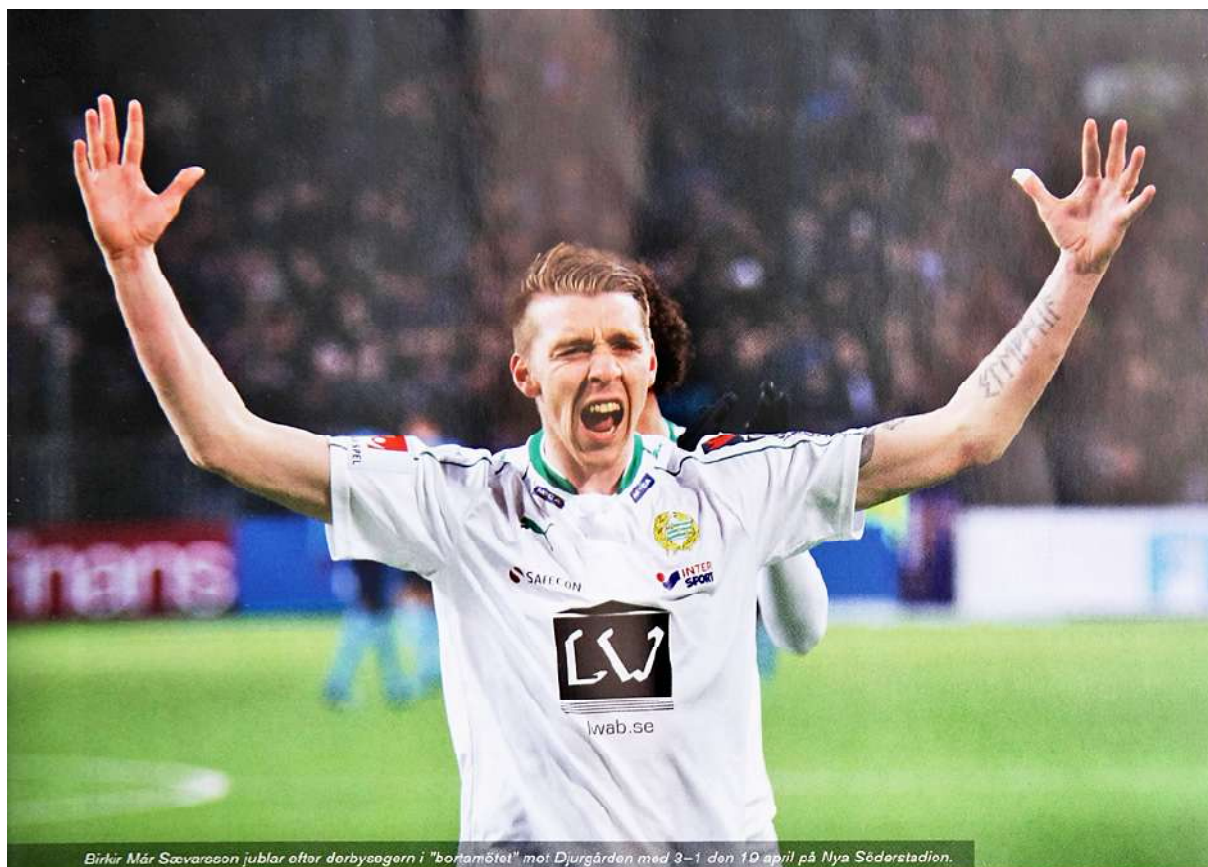
Landskamper/Island: 56 st

Spelarkarriär:

2003–2008 Valur

2008–2014 Brann

2015– Hammarby

Birkir Már Sævarsson jublar efter derbysegern i "bortamötet" mot Djurgården med 3-1 den 10 april på Nya Söderstadion.

Umgås du med några i laget?

– Ja, det händer. Ömmi som jag även delar rum med på landslagssamlingarna. Annars är det Mats Solheim jag umgås med mest. Han brukar komma förbi och fika när han har tråkigt. Vi trivs bra ihop. **Nannes berömda manual diskuteras ju ständigt. Tycker du man följer den enligt plan?**

– Ja, det tycker jag. Våren har förutom någon halvlek här och där varit bra spelmässigt. I alla fall de delar vi jobbat hårdast på. Sedan har det inte studsat med oss riktigt men det är bara att nöta på.

Jag berättar för honom att han i min bok har ett av de bästa stonefacen jag kan komma på i Hammarbys historia. Att om man kommer in mitt i en match där han är med omöjligt kan läsa av hans spel hur ställningen i matchen är. Det kan vara ledning med 10-0 eller underläge med detsamma. Det kan vara kallt eller varmt, tidigt eller sent. Birkir Már Sævarsson bara kör.

Birkir skrattar till och säger:

– Jo, man är väl lite stabil.

No shit, Sherlock... ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Gustaf: Vilken är favoritlåten med Guns'n' Roses?

– Måste jag välja en blir det Mr Brownstone.

Simon: Är du för pyroteknik?

– Jag gillar tifon.

Arne: Varför släpper ni in så många mål i år?

Det är ju nästan samma försvar som förra säsongen.

– Tillfälligheter, det är vissa detaljer vi måste jobba med men jag måste faktiskt skylla lite på otur också. Det är små marginaler ibland.

Kristoffer: Hur ser du på din framtid i Bajen?

– Jag tänker inte så, jag fokuserar på att göra det jag gör så bra som möjligt just nu. Sedan får man se hur det känns när kontraktet går ut.

Michal: Har du smakat Kir?

– Nej, jag har faktiskt inte gjort det. Det kanske blir ett glas i sommar.

Måns: Vem är slarvigast i laget?

– Sætra, utan tvekan!

Maria: Trivs familjen i Stockholm?

– Ja, vi trivs utmärkt och har köpt huset vi först hyrde. Äldste grabben som är 15 år kom dock aldrig riktigt till rätta utan har flyttat hem till mor och morfar på Island.